

Midnattsropet

r 19 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Läs i detta nummer:

Alva Myrdal om missionen:

Teknisk u-hjälp viktigare än evangelisk

Intervju med kyrkoministern

Efter tio år på anstalter i Sverige:

Jag fick ett nytt liv i startbidrag

vittnesbörd av nyomvänd.

av den kinesiske bibelläraren

Befria den inre människan

Watchman Nee.

Välkommen till BIBELSKOLAN

på natursköna Johannelund
i STOCKHOLM 21 okt—26 nov

Gunno Andersson som även i år håller i trädarna informerar och hälsar dig välkommen till årets bibelskola på Johannelund, Stockholm.

Vi skriver år 1972. Maranatafolket förstår och upplever att Jesus kommer snart tillbaka. Jesu appeller att vaka och bedja är sannerligen allvarliga också i vår tid. För att kunna bevaras i andlig vigör finns två vapen. Det är Ordet och bönen. I Apg. 2:42 heter det: "De höll fast vid apostlarnas undervisning, brödragemenskapen, brödsbrytelserna och bönerna."

Bibelskolan på Johannelund, Stockholm, börjar om knappa tre veckor. Under en dryg månad kommer vi att praktisera den första kristna församlingens erfarenheter.

Bön och brödsbrytelse kommer att inleda dagen och efterföljas av undervisning från Guds levande Ord. Lärare i årets bibelskola blir *Sigurd Bratlien*, ev. *Rein Seehuus*, *Axel R. Olsson*, *Eric Gustafsson*, *Arne Imsen*, *Alf Peterson*, *Arnold Andersson*, *Gunno Andersson*, *Yngve Stenfeldt m. fl.* Flertalet av dessa har stor erfarenhet av väckelsearbete och är väl bevandrade i Ordet.

Undervisningen i sin tur driver oss ut att tala och sjunga och förkunna. Vi kommer också att satsa hårt på spridandet av litteratur.

Ordet och bönen måste få allt större dominans hos oss allesammans. Detta gäller inte bara de som skall bli eller är evangelister, utan som det heter i Efesierbrevet, 'att vi allesammans kommer fram till enheten i tron och kunskapen om Guds Son, så skulle vi inte vara barn, som drivas omkring av vart vindkast i läran!

Upplever du Guds kallelse till tjänst, behöver du utrustning. Mer kunskap i Guds Ord, mer i hjärtat för att kunna värma och vara ledljus i det bistra klimatet som råder runt omkring oss.

Även i år står Johannelund till förfogande som vi just är i full färd med att iordningställa för att ta emot bibelskolans elever. Det gäller då närmast logementutrymmena som i år kommer att fylla varje rimligt anspråk.

Vi ser fram emot de här veckorna med stor entusiasm och önskar dig välkommen längre eller kortare perioder.

Hälsningar Gunno Andersson

OBS! Fyll snarast i anmälningskupongen på sid. 9. OBS!

aktuell kommentar

Mot en fulländad maktpyramid

■ Chocken över münchenmassakern hann inte mer än lägga sig förrän en ny våldsaktion, denna gång på svensk botten, iscensattes och fick hela landet att hålla andan. Plötsligt var inte längre svenskarna åskådare på säkert avstånd från händelsecentrum utan själva mitt uppe i en strid på liv och död, där frågan gällde vad som skulle offras: människorna eller principerna.

Så nådde också terrorn Sverige, och det avgörande man så länge sökt skjuta på blev åter brännaktuellt. Under trycket från en upprörd allmänhet beslutade regeringen utvidga bestämmelserna om personkontroll och undersöka ytterligare möjligheter att förhindra att liknande gangsterdåd i framtiden skulle kunna återupprepas, väl medveten om att Sverige inte längre kan hållas utanför terrororganisationernas operationsområde.

Karisma 72

■ För att i någon mån täcka de behov som nu genom den karismatiska väckelsen med oerhörd styrka gjort sig påmint och formulera en teologisk motivation till de nya andliga erfarenheterna, har den stundande konferensen Karisma 72 tillkommit, där teologer från alla riktningar skall söka ena sig kring en gemensam teologi.

Vad som fångat vårt intresse är emellertid den starka representationen katolska kyrkan fått i dessa sammanhang, den brådska man haft att ringa in den nya företeelsen och de tydliga försöken att stävja alla sekteriska tendenser. Det är intressant att märka, att på

de.

I förlängningen av det nya perspektiv som händelserna givit upphov till finns utan tvekan en stor oro för att internationella utpresarligor skall träda in på scenen och ställa regeringar och företag inför omöjliga val, där allmänheten blir den som får sitta emellan. Så blir dessa terrorister samtidigt en av de direkta orsakerna till att samhället utrustas med och får tillgång till alltmer långtgående maktinstrument, vilka människorna själva är med om att kräva skall ställas fram.

Därmed synes också bibelns profetia i ytterligare ett avseende gå i uppfyllelse och bekräfta att vi lever i tidsålderns avslutning, ty när Antikrist träder fram skall han inte ta sig makten utan makten skall överlämnas åt honom i en helt utbyggd och fulländad maktpyramid. ■

programmet finns en särskild punkt, där man skall ta upp den karismatiska väckelsen och det sociala ansvaret, ty här har osäkerheten varit särskilt stor. Metoden har varit lyckosam, ty från Amerika finns att berätta, att från den stora skaran av andedöpta katoliker på ca 100 000, finns ingen verklig utbrytning.

Det finns all anledning att, med tanke på det profetiska ordet, avaktande åse de kompakta kyrkblockens här häpnadsväckande positiva inställning till den karismatiska väckelsen men samtidigt alarmerande ovillighet att göra upp med sitt förflutna. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

PLATSEN GUD GAV OSS

■ Utan några former av ekonomiskt stöd från kommunala eller statliga instanser har arbetet pågått i vårt Jesus-hus i omkring ett och ett halvt år. Utan banklån med betungande räntor har vi gjort det nerslitna och förfallna huset till härbärge, bostads- och arbetsplats för flera tiotal personer. Under denna tid har mycket hunnit ske. Allt — både positivt och negativt — har varit synnerligen lärorikt och fostrande för alla de, som vågat engagera sig i uppbyggnadsarbetet. En grund är lagd, och vi vill arbeta vidare på den.

■ Från köket i de nedre regionerna till den nybyggda inspelningsstudion i gamla orgelhuset bak kyrksalens läktare högst upp, har frivilliga krafter arbetat sent och tidigt i intervaller allt eftersom möjligheter yppat sig. På de yttre regionerna bär potatis-, grönsaks- och fruktodling sitt eget vittnesbörd om flit och kärlek. Under hela tiden har pågått en andlig, social och pedagogisk verksamhet, vars resultat nu börjar visa sig. En av dem som räddats till frälsning och ett människovärdigt liv kan vi läsa om på annan plats i denna tidning.

■ Johannelund utgör för närvarande dessutom tross och skola för ett tiotal infödda svenska kallelsemedvetna och brinnande evangelister med hela landet som sitt verksamhetsfält, och omedelbart framför oss ligger fem bibel-, böne- och evangelisationsveckor för redan verksamma och blivande Herrens vittnen.

Johannelund är inget religiöst experiment. Vi bars hit av en vision. Vi hade sett ett nytestamentligt gemenskapsideal värt livet som insats, och efter den bakomvarande tidens många mödor på grund av provisoriska och primitiva yttre anordningar, upplever vi, att vi växt samman till en familj rustad för vidgade missionsuppgifter i Sverige och andra länder. Ingen har dragit sig tillbaka eller på annat sätt försvunnit från oss. Skaran har fastmer successivt ökat och består för närvarande av över trettioalet syskon. Visionen var ingen illusion, som sprack i konfrontationen med många inre och yttre motståndsmakter. Vi är nu övertygade om att vägen vi beträtt leder fram till det mål vi satt upp, Guds Ords framgång i och genom oss.

□ □ □

Vi märker att många nyckelpersoner i vårt samhälle upplever de människovärdande problemen såsom övermänskliga. Därför har de förlorat geisten och förfallit till trött resignation eller cynism. Skall man bevaras från personlighetens sönderfall tarvas det en outtömlig inspirationskälla, som kan bevara, förnya och fördjupa individuella gåvor och anlag. Dessa skapande resurser förmedlas till oss genom en levande Guds-tro prövad i eld och verksam i kärlek. Detta är kostbara ting, mer värt än guldets som förgås. Denna enfaldiga tro möts ofta av skepticism eller förakt, då den presenterar sig i sina enkla redskap. Men den är synnerligen effektiv, då den tillåts verka efter sina egna lagar. Genom denna tro fortplantas det liv, som pånyttföder individer och förvandlar samhällen. Det är dessa fonder, instängda eller nerfrysta kapital av tro, hopp och kärlek, som måste frigöras och komma i rörelse hos många av auktoriteter omyndigförklarade och passiviserade kristna med människofruktan och mindervärdeskomplex. Jesus väntar, församlingen väntar och världen väntar. Vi behöver Jesus och Jesus behöver oss, så världen kan väckas och de behövande räddas. Anden manar oss att gå i de gärningar Gud berett för att vi skulle vandra i dem.

□ □ □

Syskonskaran på Johannelund kallar till ett landsomfattande förböns-team för medmänniskor fjättrade i det ghettoliknande storstadsträsk, där vi en tid framåt kommer att göra åtskilliga inbrytningsförsök. *Fredagar är vår speciella bönedag!* Bön och fasta är verksamma vapen mot den fiende, som förvisso kan besegras genom viljefast uthållighet. *Första fredagen i varje månad är vår fastedag.* Gå med oss in i försakelse för Jesu skull och ta del i det ställföreträdande lidande, som är nödvändigt för allas vår frälsning. Träd till för att utjämna de stora ekonomiska behov förkunnelsen skapar och trons gärning mättar. Varje gåva upplevs såsom en mycket kraftig uppmuntran, och vi vill visa vår uppskattning och tacksamhet för kärleksfullt stöd för den gatumission Johannelund möjliggör, ty genom denna offerinsamling rycker vi fångar ur dödens käftar, och lyfter dem in i en människovärdig tillvaro i vårt av Gud givna härbärge. Var med och bered dem rum!

□ □ □

Varje givare får predikosamlingen FRÅN DÖD TILL LIV tillsänd så fort gåvan registrerats på vår expedition. Många har redan fått denna inbjudan och gjort vad de känt sig manade till. För denna tidnings läsare utsträcker detta bokerbudande till den 15 oktober. Kristi kärlek tvingar oss till ömsesidig aktion, och vi gör med glädje vår plikt för platsen Gud gav oss. Genom det medföljande inbetalningskortet överförs gåvan till vårt postgirokonton.

Hänryckningens tid

av
Stina
Fridolfsson

Drag mig med dig! Med hast vilja vi följa dig.”
(H. V. 1:4)

Den första kärleken — agape — är Guds innersta väsen. Att komma i rätt gemenskap med Gud är att komma i ett sådant förhållande till honom att han är den absoluta första — prima — kärleken i mitt liv. Det finns då ingenting som kan hindra att det hängivna rop som bruden i Höga Visan utbrister blir mitt:

— Drag mig med dig! Med hast vill jag följa dig.

Men för att kunna säga så, måste man ge sig hän.

HÄNFÖRELSE är ett känsloladdat ord. Hänförelse — hänryckning — extas. I maranataväckelsen är det naturligt att tala om dessa begrepp. När allmänheten talar om maranata-extas, så blir det gärna med ett överseende leende, eller anklagande tonfall. Denna farliga fanatism som drabbar människor, som gör att de inte styr sig själva längre, utan ger sig hän åt något utanför sig själva, något som är helt främmande för deras personlighet i övrigt.

I Rosenius anda

Jag växte upp i kyrklig miljö i roseniusväckelsens bygd. Jag hör-

de mycket om Guds vrede, om människans fallna natur, om vikten av daglig omvändelse, och hur Guds rättfärdighet krävde Sonens blodiga offerdöd för mina svåra synders skull. Hela min fostran var en fixering vid min egen otillräcklighet inför Gud. Frälsningsglädje och frälsningssvishet var främmande begrepp. Jag var rädd för den stränge, helige, rättfärdige Guden som bara pekade på min orättfärdighet. Jag frågade olika predikanter hur jag skulle bli viss om min frälsning. Vissheten har man i Ordet, inte i sin känsla, blev svaret. Så gick jag med dödsångest och förtvivlan i känslan, och Ordets försäkran om syndernas förlåtelse i förnuftet. När jag såg hur kristna människor i grupper som betonade frälsningsglädjen i förkunnelsen strålade av lycka var de gick fram, stack det av avund inom mig, men jag klassade dem som fanatiska, för jag visste ju att det är farligt leva på känslor. Jag satte en ära i att känna mig väldigt syndig och eländig, så att jag kunde riktigt räkna mig frälst av *nåd*.

Så öppnade Guds Ande mina ögon för livets väg: Pånyttfödelse — dop — andedop. Jag mötte Gud som en kärleksfull frälsare, en som brydde sig om individen. Frälsningsglädje och frälsningssvish-

het blev verklig upplevelse för mig. Men den där farliga, vanvettiga hänryckningen som fanns hos somliga och kom sig uttryck i lovsång på mötena, den höll jag på avstånd. Man ska i alla fall inte styras av känslor!

Livsviktig hänförelse

Med tiden fick jag en ny värdering. Jag har lärt mig förstå att det är livsviktigt med extas och hänförelse, ja, fanatism för att leva som kristen.

Den som går in i Guds tjänst halvhjärtat, utan att låta sig ryckas med, riskerar aldrig att mista herraväldet över sina sinnen, och är effektivt skyddad från skada och angrepp. Han får aldrig ett krossat hjärta. Den som vill tjäna Gud utan att ge sig hän, blir aldrig något annat än en välputsad fari-sé. Endast den som satsar sig helt kan upptäcka sin egen totala vanmakt att göra gott, att tjäna Gud. I halvhjärtad tjänst blir man aldrig drabbad av den tillintetgörande och dödsdom över hela sin varelse som en sann Jesus-lärjunge får känna av. Och man upplever aldrig den första kärleken. En sådan kärlek får jag när jag dödsdömd går till Golgata för att dö — men upptäcker att någon har dött i mitt ställe.

forts. sid. 17

Befria den inre människan

av Watchman Nee

ur boken
Den kristnes frigörelse

Alla som arbetar för Gud upptäcker förr eller senare, att det som hindrar dem i arbetet inte är andra människor utan de själva. De finner, att den yttre människan och den inre människan inte är i harmoni med varandra utan strävar i olika riktningar. De inser, hur omöjligt det är för den yttre människan att underkasta sig andens kontroll och uppfylla Guds högsta krav. De märker snart att det största hindret ligger i den yttre människan, för den hindrar andens verk i dem.

Många Guds tjänare klarar inte av det enklaste arbete. De borde kunna brukas av Guds Ande till att förstå Guds Ord, till att bedöma det andliga tillståndet hos andra, till att ge ett budskap från Gud. Men deras ande fungerar inte. Detta beror helt enkelt på att den yttre människan aldrig har blivit krossad under Guds hand. På grund av detta är väckelse, hänförelse och aktivitet bara ett slöseri med tiden. Det är endast en sak som gör människan brukbar för Gud: tillintetgörelse.

Befria den inre människan

Lägg märke till hur bibeln delar upp människan i två delar. "Ty efter min invärtes människa har jag min lust i Guds lag." Rom. 7:22. "... växen till i kraft till eder invärtes människa." Ef. 3:16. Och Paulus säger

också i Kor. 4:16: *'Om vår utvärtes människa förgås, så förnyas likväl vår invärtes människa dag efter dag.'*

När Gud genom sin Ande kommer för att bo i oss, tar han sin boning i vår ande. Det är den som vi kallar den inre människan. Utanför den inre människan har vi själen med dess funktioner — tankar, känsla och vilja. Den allra yttersta människan är vår fysiska kropp. Sålunda talar vi om anden som den "inre människan", själen som den "yttre människan" och kroppen som den allra "yttersta människan". Vi får inte glömma att det är i den inre människan, i vår ande, som Gud bor. Det är där hans Ande förenas med vår ande. På samma sätt som vi är påklädda med kläder, är vår inre människa "påklädd" en yttre människa. Anden "bär på" eller "för med sig" själen. På ett liknande sätt "bär" anden och själen på kroppen. Det är uppenbart att människor vanligtvis är mera medvetna om den yttre och den allra yttersta människan och att de knappast känner till eller förstår sin egen ande.

Vi måste inse att den som skall kunna tjäna Gud är den som kan befria sin inre människa. Det huvudsakliga hindret för Guds tjänare är att den inre människan misslyckas med att genombryta den yttre människan. Därför måste vi förstå, att det största

Herren längtar efter att få välsigna världen. Men hur skall världen kunna se den gudomliga skatten om inte själva verkåret blir krossat? Här kanske vi finner svaret på många frågor om meningen med vårt liv. Därför att Herrens yttersta syfte med oss är just att bryta ner det hårda, höljet; krossa alabasterflaskan, knäcka skalet på vetekornet så att världen kan välsignas genom din väldoft och fruktbarhet.

hindret i vårt arbete inte är andra människor utan vi själva. Vår ande tycks vara fängslad av ett omhölje som det är svårt att bryta igenom. Om vi aldrig lär oss hur vi skall befria den inre människan genom att den yttre människan krossas, så kommer inte vår tjänst att fungera. Ingenting hindrar oss så mycket som den yttre människan. Om vårt arbete blir fruktbart eller inte, kommer an på om vår yttre människa har blivit tillintetgjord av Herren, så att vår inre människa kan bryta igenom och komma fram i oss. Detta är ett grundläggande problem. Herren vill tillintetgöra vår yttre människa för att den inre människan skall finna en väg ut. När den inre människan är befriad kommer både ofrälsta och kristna att bli välsignade.

Vetekornet dör

Herren Jesus säger oss i Joh. 12:24: *"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt."* Livet finns i vetekornet. Men på utsidan av vetekornet sitter ett hårt skal. Om inte skalet öppnas, kan inte vetekornet växa... om icke vetekornet faller i jorden och dör..." Vilken slags död? Det är knäckan-

det och öppnandet av skalet som sker i jorden i ett samspel mellan temperatur och fuktighet m. m. Så snart skalet är knäckt och har öppnats, börjar vetekornet att växa. Problemet är inte om det finns liv inuti, utan om det yttre skalet är krossat och genombrutet.

Bibeln talar ständigt om att "den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall behålla det och skall hava evigt liv." Kristus visar oss här att det yttre skalet är vårt liv, vårt själsliv, medan det liv som finns inuti är det eviga livet som han har givit oss. Att tillåta det inre livet att komma fram, betyder förlust av det yttre livet. Skulle vi utvändigt förbli okrossade, kan det inre livet inte visa sig.

Vi vänder oss här till den grupp av människor, som äger Herrens liv. Bland dessa finner vi två grupper i olika tillstånd: Den ena gruppen utgöres av dem som har ett inskränkt, begränsat och fängslat liv. Den andra gruppen omfattar alla dem hos vilka Herren har brutit igenom skalet och frigjort livet.

Svårigheter består inte i att mottaga livet, utan fastmer i hur livet skall komma fram. När vi säger att Herren behöver bryta ned oss, är det inte bara ett talesätt eller en lära. Det är nödvändigt för oss att bli krossade under Guds hand, så att hans liv inte fångas i oss. Herren kan inte välsigna sin församling om hans liv i oss är bundet och inte finner något utflöde genom oss. Om den yttre människan förblir okrossad, kan vi aldrig bli till välsignelse för hans församling, och vi kan aldrig förvänta oss att Ordet skall bli välsignat av Gud genom oss.

Förkrosselse är hemligheten

Bibeln talar om äkta nardus. Gud använder termen "äkta" i sitt Ord i syfte att visa, att det i sanning är andligt. Men om alabasterflaskan inte bryts kommer inte den äkta nardusen att flyta fram. Det är förvånande, att så många skyddar sin alabasterflaska. De tycks tro att flaskans värde överstiger oljans. Många är av den meningen att deras utvärtas människa är dyrbarare än deras invärtas. Detta är ett stort problem i församlingen idag. En person uppskattar sin begåvning och tror, att han är betydelsefull, en annan högaktar sina känslor och anser sig därför vara en viktig person. Andra värderar sig själva högt, med en känsla av att de är bättre än andra. Deras värtalighet överträffar allas, deras snabba handlingar och exakta bedömande är bättre än andras o. s. v. Vi borde emellertid inte vara antikvitetsamlare, inte beundrare av fina vaser. Vi bör endast längta efter att känna doften av smörjelsens vållukt. Utan att det yttre bryts ner kan inte det inre komma fram. Varken hos den enskilde personen eller hos församlingen finns det i så fall något levande utflöde. Varför skulle vi anse oss själva så dyrbara, när vår förkrosselse är

forts. sid. 19

Teknisk u-hjälp viktigare än evangelisk

(Intervjun publicerad i Svenska kyrkans missionsorgan MED.)

— Anser fru Myrdal, att missionen har en uppgift att fylla vid sidan av den vida större statliga u-hjälpsinsatsen genom SIDA, frågar vi vidare.

— De här problemen började jag tänka över när jag kom till Indien 1955 och var med om det stora högtidlighållandet av den kristna missionens 50-årsjubileum i Tranquebar år 1956. Då uttalade jag att naturligtvis har missionen varit en föregångare till u-hjälpen. Den har betytt oerhört mycket för att hos breda folklager öppna förståelsen för hur människor i andra länder lever.

Överherreattityd

— Samtidigt har jag sagt, och det måste jag hålla på, att den mer tekniska u-hjälp som missionen kan ge är av större värde än den evangelisatoriska. Jag har stor respekt även för andra religioner, varför jag inte riktigt kan känna mig entusiastisk över försöken att vinna över dem till kristendomen. Jag tror inte det är en riktig uppgift för oss. Jag tror det är en överherreattityd som vi har från västeuropeisk sida som har något färgat missionen.

— Därför menar jag att de tekniska uppgifterna, tex utbildning av

sjuksköterskor, ögonläkare osv som man har i Tirupputtur i Indien just är något av det man kan göra. Missionen har ju varit föregångare med att sätta tryckpressarna igång och trycka bibeln på språk som var tillgängliga för u-landets olika invånare. Men i nuläget tror jag att missionen liksom annan u-hjälp i huvudsak måste inrikta sig på multiplikativa uppgifter, inte undervisa alla små barn i en by utan undervisa lärarkandidater till att överta det direkta jobbet. Jag brukar säga att vi inte ska vara så mycket minuthandel som i gamla tider utan mer grosshandel.

— En liknande fråga som den om missionen kan man ställa om diakonin. Anser ni att den har något berättigande vid sidan av det som uträttas av landstingens och kommunernas vårdinstitutioner?

— Det är riktigt att diakonin liksom missionen hör till kyrkans fria verksamhet, och där är ju inte tal om att lägga några ytterligare band, kanske tvärtom. Om församlingsstyrelselagen upphävs, om alltså församlingen mister sin offentlighetsrättsliga status, då blir man ju friare att ägna sig åt mission och åt diakoni.

— Jag har tidigare sagt att vad jag särskilt uppskattar i trossamfundens diakonala verksamhet är att den vän-

der sig till de nedersta, tar hand om en människovård som också är själavårdande och alltså svarar mot väldigt djupt liggande behov, medan ju längre ut man går i periferin till det direkta sociala hjälpbehovet i form av kläder, arbetslöshetsunderstöd osv, ju rimligare är det ju att samhället ska överta detta. Det kommer alltid att finnas ett område där samhället, som ska ge lika rätt åt alla, inte kan ta hänsyn till individuellt personliga behov i samma utsträckning som den frivilliga hjälp som består av trossamfundet, så det är klart att det är värdefullt.

— Hur ser fru Myrdal allmänt på kyrkans uppgift i vår tid?

— Den uppgiften får väl definieras av säs kyrkans utbud och människornas efterfrågan. Samhället som sådant bör ha en positivt neutral inställning till kyrkorna. Vi räknar med att genom att de tillgodoser människors religiösa behov, så är de också värda samhällsstöd. Däremot går jag inte närmare in på att definiera vilket religiöst budskap det är som är av värde. Det måste vara en opartiskhet från statens sida visavi de olika trossamfundet. Det är det nya i vårt förslag, att man mycket mer jämställer olika trossamfund med Svenska kyrkan.

● **ALVA MYRDAL**, vår kyrkominister, har även stor respekt för andra religioner varför, hon inte riktigt kan känna sig entusiastisk över försöken att vinna över andra religionsutövare till kristendomen. Vidare menar statsrådet Myrdal att den rent tekniska u-hjälp missionen kan ge är av större värde än den evangelisatoriska.

● Midnattsropet kommenterar

Kyrkans främsta uppgift är alltså, enligt kyrkoministern, inte längre att vinna människor för sig. Det är endast en västeuropeisk överherreattityd. Liksom folkkyrkotanken i Sverige, att alla tillhör kyrkan oberoende av personlig tro, manövrerat bort nödvändigheten av evangelisation på svensk hednabotten, håller nu också u-landsmissionen på att göras överflödig. Tekniskt bistånd är av större betydelse än omvändelse och tro. Att människor utan Kristus är förlorade, är bara en överherreattityd, menar Sveriges kyrkominister.

På hemmaplan, där det direkta sociala hjälpbehovet redan är någorlunda tillfredsställt, har dock det religiösa behovet nu gjort sig så gällande, att det uppmärksammas ända upp på regeringsnivå. Det samhällsstöd till kyrkorna man pläderar för har dock ingenting med intresse för evangelium att göra utan är bara en ren socialpolitisk åtgärd, genom vilken man kan få möjlighet att dels bättre utnyttja kyrkornas hjälpmöjligheter, dels ringa in och styra deras insatser. Därför är det också helt betydelselöst vilket budskap kyrkorna representerar.

Gus

Anmäl dig till bibelskolan

Skicka kupongen till: Bibelskolan, c/o Maranataförsamlingen, Stockholm, Box 1236, 161 12 BROMMA 12.

☐ Jag ämnar delta hela tiden

☐ Jag ämnar delta i bibelskolan tiden:

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

Johannelund har under de ett och ett halvt år det fungerat som Maranatas församlingshem i Stockholm varit ett oskattbart komplement i evangelisationsarbetet i storstaden.

Det gamla missionshuset har blivit änd- och räddningsstation för bl. a. en hel grupp ungdomar som numera har Johannelund både som arbetsplats och andligt och lekamligt hem. Det talas idag mycket om Jesus-hus. Ett begrepp som i högsta grad är tillämpligt på Johannelund som det drivs idag.

□ Nere i köket träffar vi Kjell. Han kom till oss en dag på värkanten och undrade om han fick köpa en kopp kaffe för 25 öre. Han var ganska nergången efter flera nätter utomhus och frågade efter någon som hette Hans.

— Vi har "suttit" tillsammans på kåken i Visby och han berättade om ett ställe som hette Johannelund.

Yvonne som stod bakom disken ordnade både kaffe, smörgåsar och någonstans att sova.

— Ja, jag var verkligen slut, berättar Kjell. Hade jag inte fått hjälp skulle det gått som alla gånger tidigare. Några desperata handlingar, så hade man suttit där igen. Sedan 1965 har längsta tiden i fri-

het aldrig överstigit 2 månader. Därför kallas också tiden efter muck bara förlängd permis.

Utlåst

— Jag vill inte skylla på samhället eller kriminalvården för att mitt liv blev som det blev. Men när man som jag vistats på olika vårdanstalter i 10 år och utvecklats till en blandning av viljelöst vrak och självisk desperado, måste det ju vara fel någonstans.

— När jag blev utlåst i våras hade jag ett årslångt fängelsestraff bakom mig. Ett år med samma dagliga rutin. Väckning på morgonen, verkstadsarbete eller städning, en timmes promenad, inräkning till jobbet. Så uträknade från verk-

stan och inräknade till middagen. Efter en timmes TV-tittande väntade de långa ensamma timmarna i cellen. Och nästa dag likadant igen.

— Så står man där en dag utanför murarna med en bag med lite prylar i och 80 kr i startbidrag.

— Jag tog mig alltså till Stockholm. Men eftersom jag kom några dagar före "papperen" från anstalten kunde jag inte gå på arbetsförmedlingen.

Och någon ekonomisk hjälp från det sociala kan man inte räkna med om man inte först varit på arbetsförmedlingen. Den onda cirkeln slöts för Kjell på "snedtorget" — Stockholms narkotiamarknad utanför Riksdagshuset.

— Undrar någon på att de flesta grabbar återfaller...?

... en som bad.

Men långt bak i huvudet minns jag en kille som satt på Visby för vapenvägran, och som vi kom på med att ligga och be till Gud ibland. Vi blev vänner och han lovade att bjuda på muckarmiddag på ett ställe som hette Johannelund. Jag fick också en del böcker på "det gamla temat" fräls-

Ännu fler kommissionärer!

Midnattsropets representanter har, som aldrig tidigare, dragit ut i folkvimlet med tidningen. På torg, gator, och även utanför kyrkor och kapell har de stått på pass för att informera, missionera och irritera. Och försäljningen av tidningen har gått förbluffande. De senaste upplagorna är helt utsålda.

Vår tidigt växande (kommissionärs)stab har på så vis fått närkontakt med människor ur olika skikt och konfronterats med den andliga fattigdomen och hungern efter Guds ord och de är överens att vi måste bli ännu fler kommissionärer.

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?

Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.

Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

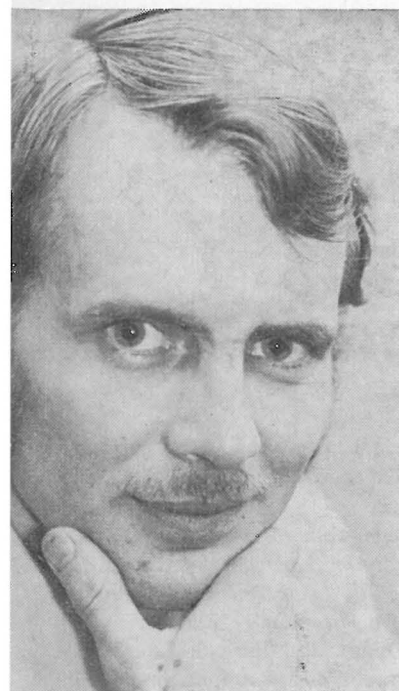
☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn: Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

*Kjell, med 10 års erfarenhet
av Anstaltssverige, vittnar
om sin omvändelse:*

”JAG FICK ETT NYTT LIV I STARTBIDRAG”

Text: Lars O Andersson

ning genom Jesus Kristus.

Det var en tisdagsmorgon jag kom ut till Johannelund. På onsdagen blev jag frälst i Blå Salen. Natten som följde sov jag lugnt utan pulver. För första gången på 10 år! ”Fallet” Kjell som en lång rad läkare, kuratorer och psykiatriker sökt hjälpa så långt vetenskapen räcker, hade mött Överläkaren, Jesus Kristus och genom tron tagit emot nåd, befrielse, läkedom och kraft.

— Det är sant, det finns bara en — Jesus Kristus, tillägger Kjell innan han går för att greja kvällsmaten för den övriga familjen på Johannelund.

□ □ □

— Ja, jag minns mycket väl den

där dagen berättar Hans, Brynte till efternamnet, mentalvårdare på Långbro och medarbetare i MR:s Musikproduktion. Jag avtjänade en månads fängelse för totalvägran och hade placerats på slutan stalt på egen begäran.

Jag låg och bad när celdörren gick upp och ett förvånat gäng undrade om man fått ”en frälsis på kåken”.

Känt maktlösheten

— Finns det verkligen en bönhörande Gud frågade Kjell några dagar senare. Idag tror båda att deras sammanträffande på fängelset i Visby var ett bönesvar. Egentligen borde vi sitta inne nu och då, menar Hans. Det skulle skala av många fromma fördomar och vi skulle kunna hjälpa våra bröder bakom murarna på ett helt nytt

sätt. Den allmänna nöden är stor på våra vårdanstalter i synnerhet då den andliga. Att människor hal- kar på sned i tillvaron beror ju oftast på olösta, andliga problem i personligheten.

Har man upplevt de intagnas situation, känt maktlösheten när stäldörren slår igen kl 19.30 och tolv gallerrutor grinar en i ansik- tet, genomlidit rutinerna, hört psykningar från utleda vaktkon- staplar, går det lättare att förstå.

Finns det bara en målsättning tror jag säkert man orkar igenom. När Paulus’ liv och lära kollide- rade med rådande samhällsordning blev han fängslad men upphörde inte därmed att förkunna evange- lium. Han fick bara en ny pub- lik. Sån’t händer alldeles för säl- lan i våra dagar.

— *Jesus Kristus är densamme*

”Anlita fack- mannen!”

Ett innerligt och ödmjukt tack till vår Herre Jesus Kristus för hans rika och nådefulla frälsning.

Jag vill avlägga ett ärligt och fullständigt vittnesbörd om det stora under som har skett i mitt inre.

Den 5 aug. fick jag den stora nåden att möta Jesus vid ett tältmöte i Tantolunden.

Efter månader, ja kanske år av funderingar för och emot det liv som de kristna predikat om, tog

**Vår nyfrälste broder ARNE CLAS-
SON**

jag ett viktigt och avgörande steg, jag lämnade allt i Jesu händer.

Det finns ju en slogan i tidningsarnas annonssidor ”anlita alltid fackmannen; till den som är ofrälst och läser det här vill jag råda att anlita den verkliga mästaren Jesus Kristus.

Efter trettio års tobaksbruk med många tappra men misslyckade

“Råmärks- flyttares likar”

— av Kenneth Karlsson —

Med vaksam blick kan vi iaktta ett väldigt flyttande på gamla råmärken som vi har i Guds ord.

Dopet, frälsningen, andedopet, Jesu tillkommelse; grundsanningar som för en Jesu lärjunge är klenoder, har åsidosatts på grund av religiös politik.

Det är klart att syftena kan ej nås om Guds ord följs till hundra procent. Röken måste stiga upp från offren på kompromissens avgudaaltare. För att målet skall nås, vilket blir dom. ”Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor om vilka är skrivet i denna bok, och om någon tager bort något från det ord som står i denna profetias bok, så skall Gud taga ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden om vilket är skrivet i denna bok.” Upp. 22:18—19.

Profeten Hosea säger: ”Juda furstar hava blivit råmärksflyttares likar, över dem skall jag utgjuta min vrede såsom vatten.” Hos. 5:10. I sjätte kapitlet sägs det: ”eder kärlek är ju lik morgonskyn, lik

daggen som försvinner v. 4. Vidare: ”ty jag har behag till kärlek och icke till offer, till Guds kunskap mer än brännoffer.” v. 6.

Denna otuktiga och äktenskapsbrytande skära uppmanas allvarligt. *Sån ut åt eder i rättfärdighet, skörden efter kärlekens bud, bryten eder ny mark; ty det är tid att söka Herren, för att han skall komma och låta rättfärdighet regna över eder.”* Hos. 10:12.

Jesus proklamerade, ”den som förkastar mig, och icke tager emot mina ord, han har dock en domare över sig, det ord som jag talat skall döma honom på den yttersta dagen. Joh. 12:48.

Det tål att tänka på att allt plottrande med Guds ord är dömt till undergång.

Till sist: Fly ifrån förfalskarna som i vinningssyfte förvränger Guds ord! Fly till Jesus som säger:

”Himmel och jord skola förgås men mina ord skola aldrig förgås.” Matt. 24:35.

**Kenneth Karlsson
Sölvesborg**

försök är jag fri, inte av egen kraft utan med Jesu hjälp, jag behöver inte ifrågasätta vad gott som kan komma från Nasaret, jag har upplevt det.

I Rom. 14:21 står skrivet om bl. a. avhållsamheten när det gäller alkohol, även den har jag blivit löst ifrån.

Ondagen den 30/8 fick jag föl-

ja Jesus i dopet, det var ett steg på vägen som enligt skriften är nödvändigt. Det känns underbart att ha frid med Gud.

”En frälsare, härlig, jag äger, men länge förstod jag ej det. Nu vittnar jag glad om hans seger, att alla må se, vad jag sett.”

**Arne Classon
Hässelby**

Frontrapporter

Tältsommaren i Jönköping

– tionde i rak följd

rapporterar
Arnold Andersson

Det är långt lidet på hösten

— av Gurli Jakobsson —

Det är långt lidet på hösten. Inte bara i naturen utan även i det andliga läget. Vi känner hur klimatet blir allt bistrare. Ösökt går tankarna till läget i tiden, i kristenheten, hos en själv och den trakt man bor på. Tiden går ifrån oss och inget blir gjort. Man märker inget, förmår ej sätta sig själv i rörelse. Det är bibelskolor runt om i vårt land nu och man beder

Maranataförsamlingen här i "smålands Jerusalem" har under augusti månad haft en välsignad tälmtöteserie. Mycket folk har samlats för att lyssna till budskapet Herren givit oss i tidens aftonskymning. Därmed var Jönköpingsförsamlingens tionde tältsommar i rak följd avslutad och som alltid föregicks den av mycken bön och förväntan. Många har sökt förbön under mötena, vilket tyder på att människors behov av andlig hjälp och vägledning sannerligen inte avtagit.

Genom olika aktioner som appellmöten på torg och varuhus i staden eller via högtalarbilar har folket fått information och inbjudits till våra möten. Tillsammans med församlingens vittnen och sångare har Nybroteamet, Carl-Henrik Henriksson,

Holger och Gunilla Nilsson och Kåre Mörkestöl varit engagerade. Några veckor nu i september är broder Henry Holmberg här och hjälper oss i församlingsarbetet.

Vi ser också fram emot en bibelstudievecka med Arne Imsen i början på oktober. Vad vi i dag behöver är verklig bibelundervisning för att kunna stå fasta, orubbliga och samlade mot den fiendehär som för en ständig strid med församlingen.

Om Herren dröjer och vi får leva planeras vidare en väckelseserie här i Jönköping i november. Vi tror på seger för Guds rike och må vi trösta varandra med orden: JESUS KOMMER.

Med hälsning från Maranataförsamlingen i Jönköping
gm Arnold Andersson.

skördens Herre att han skall sända ut skördemän till de mogna fälten.

Visst behövs det många gripna, inspirerade vittnen och vi har all anledning att tacka Gud för dem och bedja för dem. Men låt oss inte glömma att bedja överherden om herdar för de grupper som bildas överallt: herdar med verkligt herdesinne, med kärlek till hjorden. Herdar som inte drar sig för att lämna de nittionio som har det lugnt och tryggt i fårafällen, för att söka efter det enda får som irrat bort, som av olika anledningar kommit bort från hjorden. Det är inte säkert att den som kommit ifrån flocken orkar att själv söka sig tillbaka till fällan. Det vilsegångna fåret kanske har blivit rivet av ulven, kanske har prungit bland klippor och berg och sargats svårt, kanske har hamnat i ökenland utan mat, utan vatten. Kanske ligger det där utan förmåga att själva göra något. Då behöver det fåret en herde som verkligen vårdar sig om det, som älskar det som bär det hem, som

ger det mat och vatten, och som kärleksfullt vårdar det medan såren läks. Och ger det tid på sig att hämta sig efter vad det upplevt.

Vi har ett underbart exempel på hur en god Herde upplever sina får och hur fåren upplever sin herde. En herde som icke är lejd. (Joh.10:1—16.)

Jag tror att man på många platser upplevt hur hjorden skingrats av att det saknas en herde. Brinnande evangelister har tänt eld på platsen och människor har blivit frälsta och förnyade. Men när evangelisten rest sin väg, har hjorden stått där utan herde eller med en "lejd" herde, och så har hjorden skingrats. Det finns ej längre någon samlande kraft, någon som orkar föra hjorden vidare ut på nya betesmarker. Bönesjälur, upp till kamp!

Tiden är kort, och en splittrad hjord är en svag hjord. Fåren känner sig bara förvirrade och vet ej vart de skall vända sig. Bed överherden om fåraherdar efter Guds sinne.

När man i Bibeln läser Apostlagärningarna och breven måste man lägga märke till en mycket viktig sak, nämligen hur fullkomligt apostlarna och de första kristna församlingarna löstes från allehanda yttre former som varit kännetecknande för den gammaltestamentliga gudstjänstordningen. Även om det på vissa platser, såsom i Jerusalem och Galatien, skedde under strider, kamp och vända, så lämnade de icke fältet öppet för ett återfall till Moses, utan kämpade för Kristi evangelium, sanning och ljus.

Om någon under deras tid kommit på idén, att bygga en särskild gudstjänstlokal, med plattform, altare, predikostol, kyrkorgel och annat sakralt som senare tider vet att uppvisa, skulle de säkert ha uppbringat all sin heliga vrede mot ett sådant återfall till Gamla Testamentets gudstjänstordning.

Man kan väl med fog fråga sig, varför det inte var befogat för aposteln Paulus, som av Herren var utvald som pionjär för hela Nya Testamentets kristendom, att bygga eller förordna om byggande av "kyrka". Ganska snabbt växte församlingarna sig stora, så man kunde ju haft orsak framföra det motiv, som så många i dag framför, att församlingen har växt numerärt, så vi måste bygga ny eller större kyrka.

I Jerusalem borde man fått bråttom med kyrkbygge efter pingstdagen. Det var ju tre tusen som kom till tro och blev döpta. Det kunde ju inte bero på att det saknades medel. Det som lades vid apostlarnas fötter hade säkert räckt till en ståtlig byggnad. Det kunde heller inte bero på någon viss anti-pati mot judendomen eller mot deras tempel eller synagogor. Jesus själv gick ju in i templet och Paulus gick in i synagogorna.

De första kristna samlades också i templet, d. v. s. i någon av templets förgårdar. (Apg. 2:46). Där höll de offentliga gudstjänster, men de "bröt bröd", alltså firade nattvarden i hemmen. I Apg. 19:9, läser vi om att Paulus hyrde en skolsal i Efesus, och det är mycket troligt att de första kristna i många fall följde detta exempel. Men i regel synes församlingarna emellertid haft sina samlingsplatser i hemmen.

Hemandakten

Redan på Gamla Testamentets tid fanns ju en hemmets gudstjänst som ett tillägg till tempel- och synagoggudstjänsten. Det skulle i vår, på det andliga området sekulariserade, tid vara önskvärt, och säkert mycket välgörande för det andliga livets förnyelse, återfå hemandakten med den vörnad som fordom präglade dessa samman-

komster i all sin enkelhet med bibelläsning och bön. Vilken underbar atsmofär av gemenskap kände vi inte på konferensen i Malmköping — brödsbrytelserna och kärleksmåltiderna. Men jag frågar mig: Är detta någonting som den kristna församlingen ska praktisera endast en gång om året när vi kommer tillsammans till konferens? Eller är det möjligt att i det moderna och antikristliga samhälle som har konstruerats i vår tid, få tillbaka denna gudstjänstform, och skulle det kunna gynna, läka och hjälpa vår jäktade nutidsmänniska? Är det för antikt att tänka sig kristna sammankomster i hemmen med enkla kärleksmåltider med tacksägelse och "bordsbön?"

En bordsbön, som jag tycker passar bra i överflödssamhället hittade jag i ett hem hos en norsk syster. Den lyder:

"Många har bröd, men kan icke spise.

Andra kan spise men har icke bröd.

Vi har bröd och vi kan spise.

Därför vilja vi Herren prise."

Det kan komma tider, då vi tvingas återgå till dessa (utan uppstylning och märkvärdigheter som så ofta förekommer i våra gudstjänster i våra fina kyrkor) familjära och enkla gudstjänster och bedja Gud välsigna maten.

I hemmets gudstjänst kommer

Det finns inga speciella kyrkor som Gud särskilt skulle bo i, säger ERNST

HÖGLANDER. Guds hus är du och jag och alla som tror på Jesus Kristus. Där Guds folk kan komma tillsammans, prisa och lova Herren, och så länge syftet är rent, vilket det ofta är under väckelse-tider, så länge hindrar inte företaget Guds Ande. Men när man bygger nyare och modernare med en hel del onödigt lyx för att tillmötesgå en materialistisk ande och för att hävda sig i kulturskynningens neonljus, då har härligheten redan flyttat ut ur Templet.

LYXTEMP eller GUDS H

vi närmare varandra. Det är icke ett tomt prat när vi ibland hör det minnet av stugmötena. Det är minnet av en underbar kärlek och sammanhållning. Det nytestamentliga prästerskapet fungerade utmärkt. Det fanns ingen *plattform* som ställde några särskilt utvalda högre än de övriga. Vad är förresten plattform annat än ett medel att framhäva klasskillnaden i församlingen!? Ska vi som predikanter vara riktigt ärliga, måste vi väl i sanningens namn erkänna, att vi känner en viss pondus i och med att vi bestiger plattformen. Om jag förstått att tolka åhörarnas ansiktsuttryck rätt, ser jag hos dem en min av beundran eller underdanighet. Ja, inför vissa plattsformsbestigare nästan tillbedjan.

I illustrerat Bibellekikon står följande upplysning om kyrkan att läsa under rubriken Gudstjänst:

"Den kristna kyrkan har, med sina olika gudstjänstordningar och liturgier, byggt vidare på den grund, som lades i den urkristna församlingen. Samtidigt trängde gammaltestamentliga tankar sig in och gudstjänstens tyngdpunkt kom mer och mer att ligga i nattvarden, som betraktades som ett offer, medan prästen var offerpräst och kyrkan ett tempel."

När byggdes första kyrkan?

Genom HEMMETS VÄN ställde

jag för några år sedan frågan till David Hedegård: "NÄR BYGGDES DEN FÖRSTA KYRKAN?" Han svarar på detta bl. a. att särskilda kyrkobyggnader omtalas inte förrän omkring år 200 av sådana kyrkolärare som Klemens av Alexandria, Hippolytus och Tertullianus. Dessa byggnader omtalas under olika namn, bl. a. "Ecclesia". Jag hade nämligen också ställt frågan hur det kommer sig att en byggnad kunnat få namnet "kyrka" som egentligen betyder "Ekklesia" som i sin tur betyder "Utkallad skara". Ecclesia är den latinska formen av det grekiska ordet Ekklesia, vilket förekommer i N.T. men där aldrig som namn på en byggnad, utan på Guds folk; antingen Guds folk, d. v. s. dem som tror på Kristus, på en särskild ort, (Apg. 8:1, 3, etc.) eller också Guds folk i hela världen. "I min översättning av Nya Testamentet", säger Hedegård vidare — "har jag ändå inte använt ordet 'kyrka'. Luther sade på sin tid, att kyrka är ett blint, otydligt ord. I vår tid är det ännu blindare och otydligare än det var på Luthers tid." Och jag citerar vidare ur Hedegårds svar:

"Ni frågar varför man byggde kyrkor. Naturligtvis för att ha ett rum där man kunde samlas till gudstjänst och dit man också kunde inbjuda utomstående människor för att höra Guds ord. Detta är självklart men det framgår också av att någon av de nyss nämnda gamla kyrkolärarna kallar ett sådant hus *conventiculum*, ett ord som egentligen betyder "sammankomst". (Ni har väl hört talas om "konventikelplakatet", som kom till i vårt land i början av 1700-talet och som förbjöd andra än präster att leda religiösa sammankomster). Men ordet *conventiculum* användes redan omkr. 200 också som ett namn på en byggnad som var avsedd för kristna sammankomster.

Ordet "kyrka" kommer troligen av det grekiska ordet *kyriaké*, som betyder "den Herren tillhöriga". Ordet "församling" är sedan

underförstått. Såvitt jag vet känner man inte till när de kristnas samlingsrum fick namnet "kyrkor".

Kanske det bör tilläggas, att de kyrkobyggnader som fanns före 300-talet måste ha varit anspråkslösa. Men när kejsar Konstantin gjorde kristendomen till statsreligion i förra delen av 300-talet, lät han bygga en mängd praktfulla kyrkor, t. ex. gravkyrkan i Jerusalem."

Av det ovan sagda, vore det kanske på sin plats, att i alla de praktfulla kyrkor som byggs i dag, ge plats för någon form av minnestavla, för att hedra den ärevärdige kejsar Konstantin.

Ekumenik i kyrkbygge

I Brasilien inträffar i dag det egendomliga fenomenet, att katolikerna på sina håll går in för att bygga sina kyrkor i mycket enkel stil. Ett kalt kors längst fram på fondväggen, det är allt. Men jag har också besökt pingstkyrkor där hela väggarna och taken är målade och utsirade med färggranna blomgirlander. Färgade fönster blir allt vanligare, dekorerade altaren och mycket annat katolskt, som helt naturligt stör skönhetsinnet hos den som vill kämpa för radikal väckelsekristen front. Det ena kräver helt naturligt det andra. Därför har man ofta i de nya stora pingstkyrkorna särskilda läktare, där sångkörers uppträder i särskilda gemensamma, diskreta eller färgstarka fotsida dräkter. Med andra ord: Det ovan sagda berör endast ett område där den katolska kyrkan och pingstvännerna gör allt för att mötas.

Visst är det bra och nödvändigt, att ha en plats, praktisk för sitt ändamål, där Guds folk kan komma tillsammans, prisa och lova Herren, och dit vi kan inbjuda människor att komma och lyssna till evangelium. Naturligtvis tackar vi Herren och tror att det är Han som hjälper oss och ger oss även en sådan gåva. I det skandinaviska klimatet med stränga vintarer och is och snö, är det med tacksägelse vi sätter oss ner i var-

forts. sid. 17

EL
US

skolan för Kristus

"Den som icke är med mig, han är emot mig, den som icke församlar med mig han förskingrar.

(Matt. 12:30)

Kristendomsundervisningen av idag blir ett historieämne. Allt diskuteras i förfluten tid. Man läser om andra religioner, muhamedanism, hinduism, katolicism m.m.

När man så kommer till kristendomen behandlas Jesus och Gud som historiefigurer. Är då detta lärarens fel? Ja, delvis. I Kor. 1:18 står att *"Talet om korset är en dårskap för dem som gå förlorade, men en Guds kraft till frälsning för var och en som tror."* En förutsättning är alltså att läraren har upplevt verklig frälsning, annars uppfattar eleverna alltsammans som tvångsteorier som bara gammalmodiga, lite utstötta och tråkiga människor sysslar med.

"Eftersom världen icke genom sin visdom lärde känna Gud i hans visdom behagade det Gud att genom den dårskap han lät predika frälsa dem som tror." (I Kor. 1:21)

De få lärare som fyller kraven i Jesu missionsbefallning (Matt. 18:20) har en stor uppgift i de svenska skolorna.

Ja, även vi frälsta elever har av Jesus själv fått befallning att vittna om vad vi upplever, och att Jesus är densamme idag. Eleverna får inte bli oemottagliga för Jesu budskap. Målsättningen för kristendomsundervisningen måste vara *elevernas frälsning*.

Gud säger: *"I skolen söka mig, och I skolen finna mig om I frågen efter mig av allt edert hjärta."* Jer. 29:13

N. Gustavsson
Torsås

Går man förlorad utan evangelium?

av J. Oswald Sanders

Ett dukat
bord
i öknen
Dagliga
meditationer
av Watchman
Nee

Oerhört Uppriktig!

Korta, kärnfyllda meditationer för varje dag av Watchman Nee

Sänd mig mot postförskott st GÅR MAN FÖRLORAD UTAN EVANGELIUM à 5:— + moms. st "ETT DUKAT BORD I ÖKNEN". Häft. 19:— samt presentband 22:50 med moms. (Stryk under det som önskas.)

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr.:

Tel.:/..... MR 19/72

Orderadress: MR:s Bokförlag, Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

J. OSWALD SANDERS

Går
man
förlorad
utan
evangelium?

HÄNRYCKNINGENS...

forts. fr. sid 5

Den som så har offrat allt för mig vill jag älska och tjäna med allt vad jag äger och har — han ska ha min första kärlek. — Drag mig med dig...

Kostar livet

Men hur långt ska man då gå i detta vanvett? Man kan inte gå för långt. Att vara kristen betyder att vara Kristi slav. Då har man frångått sig rätt över både förnuft, vilja och känsla. Man brukar tala om hänryckningens tid, och menar då våren och ungdomen. Men hänryckningens tid är den tid man rycks hän, bort från sig själv, till ett liv som är en annans. Endast i hänryckning kan jag leva i Guds vilja. Genom den kommer jag i harmoni med min skapare, in i den utkorelse som fanns för mitt liv förrän världens grund var lagd.

Varje levande kristen längtar att uppleva Guds sanktion i sitt liv. Hela mitt liv har varit ett rop efter gudskontakt, efter en gudsgemenskap som fungerar teoretiskt och praktiskt både för mig själv och inför andra. Men för att komma i en sådan ställning är hänförelse absolut nödvändig. Vare sig jag lever i fixering av min egen ovärdighet inför Gud eller glädjen över det fantastiska i att just jag är frälst, så blockeras vägen för Guds uppenbarelse genom mig. Endast genom att ge mig hän i tillbedjan som förhållig min frälsare blir jag fri från mig själv så att han kan bli min första kärlek. Den som ger sig hän gör det på bekostnad av sitt eget liv. Genom hengivelsen och endast genom den får man uppleva Guds kärlek i och genom sitt liv.

Hängivelse kostar alltså livet. Endast den som har ett krossat hjärta låter sig hänföras till engagemang i något utanför egna jaget.

Men är inte gudsuppfyllelse värt varje pris?

Förlorad generation?

— De medelålders är för passiva säger den norske pingstnestorn *Knut Petersen* i en intervju för *Hemmets Vän*. Petersen, som har 42 års erfarenhet som väckelseevangelist i hela Skandinavien, som efterträdde T B Barrat men fick gnistan till personligt själarvinnarbete i FA:s Krigsskola menar att "hemmet" arbetet osv tar för mycket tid. Guds sak blir lidande. Många försvinner från verksamheten i maj och man ser dem inte igen förrän långt fram på hösten. Materialismen tar för mycket på av våra krafter."

forts. fr. sid. 15

ma sköna lokaler och lyssnar till vad Herren har att säga oss. Jag tänker på det sköna Johannelund. O, att allt Guds folk begrepe vilken betydelse detta missionscentrum har för allt väckelsefolk i Norden. Låt oss förstå vårt ansvar och vara med och stödja det i offer och förbön!

Men vad som är viktigt och vad denna min artikel åsyftar är, att varna för en falsk tro, att HERREN skulle bo i tempel som är gjorda med händer (Apg. 17:24.) Det är en tro som är alldeles för låg och ovärdig Nya Testamentets lära. Så länge som syftet och motivet är rent, vilket det oftast är under väckelsetider, så länge hindrar icke företaget Guds Ande att vila över de församlade. Men när man bygger nyare och modernare med en hel del onödig lyx för att tillmötesgå en materialistisk ande och för att hävda sig i kulturskynningens neonljus, då har härligheten redan flyttat ut ur Templet.

Det finns inga s. k. "kyrkor" som är "Guds hus". Guds hus är du och jag och alla de andra på Jesus Kristus troende och döpta. Guds församling är det av levande stenar byggda huset där Gud bor. Ef. 2:20—22. 1 Kor. 3:16. 2 Kor. 6:16. 1 Petr. 2:5.

Ernst Högländer

ÄLSKA INTE VÄRLDEN

Den nyligen avlidne kinesiska profeten och skribenten behöver vid det här laget knappt någon närmare presentation. Hans böcker har chockerat hela den kristna världen, och den som tar konsekvensen av det budskap som finns i Watchman Nees böcker får vara med om en revolution i sitt liv. Detta gäller i högre grad denna bok än någon annan av de till svenska översatta. Vågar du ta risken att läsa den? Beställ den genom MR:förlaget!

Sänd mig mot postförskott st
"ÄLSKA INTE VÄRLDEN"
Häft. 7:50 inkl. moms.

Namn:
Bostad:
Postnr:
Postadr.:
Tel. /

Orderadress: MR:s Bokförlag,
Box 1236, 161 12 Bromma 12.
Tel. 08/80 29 35

MR 19/72

BED FÖR BIBELSKOLAN

MR:s Musikproduktion
presenterar

LUNA-gitarren i Sverige

Gitarren är helskön att spela på. Ett förstklassigt instrument med lättspelt, smal hals med lagom strängavstånd i hårt rosenträ. Locket är av gran och gitarren ger ett klart och distinkt bas- och diskant-ljud.

Den är av japanskt ursprung och har en genomgående mycket hög kvalitet.

Introduktionspris **245:—**
med moms och 1 års fabriksgaranti
(Ord. pris 325:—)

GITARR- KURS I TV

Spela till Herrens ära!

TV2: tisdag 3 okt.
18.10 (repr. söndag 8 okt. 09.40).

TV1: fredag 6 okt.
08.30 (repr. från TV2 3 okt).

P2: måndag 2 okt.
12.45 (repr. torsdag 5 okt. 19.10 samt söndag 8 okt. 16.00).
Dessutom kom-

mer i P2 varje tisdag specialprogrammet "För gitarrvänner" 22.00.

☐ önskar ytterligare informationer om gitarren.

☐ Sänd mig 1 st fabriksny LUNA LG-70-gitarr i originalförpackning mot postförskott för 245:— kr (inkl. allt utom porto. Gitarren är väl packeterad)

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadress:

Närmaste järnvägsstation:

Tel:/.....

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12,
tel. 08/20 29 35.

• Mötesannonser •

Högaktuella bibeldagar i Jönköping

11—15 okt — med ARNE IMSEN

Vardagar kl 19.30 — Söndagar 15 o. 19

Lokal: Folkets Hus (se även annons i ortspressen)

Under Allhelgonahelgen 4—5 nov. Stora väckelse- och förnyelsemöten i Jönköping. Medv.: Conny o. Gulleivor Ström-
gård, Göran Duveskog, Marita Strömbäck.

Maranataförsamlingen, Jönköping

BEFRIA ... forts fr. sid. 7

hemligheten till att smörjelsens vällykt kan tränga ut?

Den helige Ande har inte avslutat sitt verk. Vi gör ständigt nya upplevelser och erfarenheter. Varje fost-
ringsarbete som den helige Ande utför, har bara ett mål: att bryta ner vår utvärtes människa, så att vår invärtes människa kan tränga sig fram. Men här ligger svårigheter. Vi irriteras över bagateller och klag-
gar över våra små förluster. Herren förbereder en väg för att kunna bruka oss, men så fort han rör vid oss, så känner vi oss olyckliga och blir negativa i vår atti-
tyd. Alltsedan vår frälsningsstund har Herren handlat med oss på många olika sätt. Allt har haft samma mål — att krossa vår utvärtes människa. Vare sig vi är medvetna om det eller inte, är Herrens mål att krossa oss ifråga om vår utvärtes människa.

Skatten finns i lerkärl, men om inte lerkäret krossas, hur skall vi då kunna se skatten, som finns där? Vilket är Herrens yttersta syfte med oss? Det är att bryta sönder lerkäret, att krossa alabasterflaskan, att knäcka skalet på vetekornet. Herren längtar efter att välsigna världen genom det folk som hör honom till. Förkrosselse är vägen till välsignelse, till väldoft och fruktbarhet. Denna väg är bestänkt av blod. Ja, det är blod från många sår. När vi offrar oss själva

åt Herren för att vara i hans tjänst, får vi inte vara barmhärtiga och spara oss själva. Vi måste låta Herren i grunden besegra vår utvärtes människa, så att han kan arbeta genom oss.

Varje människa måste själv finna Guds vilja för sitt liv. Något av det mest beklagansvärda är att många människor inte vet vad Gud vill med deras liv. Hur nödvändigt är det inte att Herren öppnar deras ögon, så att de ser, att allt som kommer in i deras liv kan bli meningsfullt. Herren gör inga misstag. Det inser man, då man upptäcker att det enda mål Herren har med oss är att bryta ned den utvärtes människan.

Många blir missnöjda, när Gud börjar sitt arbete med dem. O, att vi kunde inse att alla erfarenheter, svårigheter och prövningar, som Gud sänder, är för vårt eget bästa. Vi kan inte förvänta, att Herren skall ge oss en bättre behandling, för den vi får, är den allra bästa. Skulle någon bedja: "O, Herre låt mig få välja det allra bästa"! så tror jag att Herren skulle svara: "Vad jag har givit dig är det allra bästa. Dina dagliga prövningar är till den största välsignelse för dig." Motivet bakom Guds handlingar är att krossa vår utvärtes människa. När detta sker, kan vi bruka vår ande.

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

MIDNATTSROPET

PRENUMERERA NU

**VILL
VARA**

*väckelse-
folkets
röst!*

*pro-
fetisk
tids-
spegel!*

*bibel-
troget
debatt-
organ!*

*vägle-
dare för
andligt
desorien-
terade!*